

MOTELL NOVELL

Nr.1 cal.22

Förfalskande kärlek.

Jag kommer alltid till hands när du är som svagast. det spelar ingen roll hur hästliknande ful jag är.

När din kärlek dör finns jag där och skopar upp stoftets rester.

Jag står ut med att lyssna på dina känslor och kallar dig söt i varannan mening.

Jag blir en sopåkare, en smutsig återvinnare av kärlek.

När din närmaste är upptagen tar jag hand om dig som din trolovande inte gör.

Allt som saknas i erat förhållande upplever du med mig.

Din kille är en svag förlorare och jag hatar honom.

Om du behöver något så har jag det.

Jag kan liknas vid en efterhängsen igel i samhällets ögon och det är jag medveten om.

Kom till mig när dina vänner sviker, när ditt självförtroende är uselt och din ångest är bortom. Det finns inga krav hos en sån som mig. det finns inga nej eller måsten.

Jag blir din portal till den fria världen.

Bort från parmiddagar och tv-tittande söndagar med impotensförhöjande skräpmat.

I natt kommer du att vara full och somna hemma hos mig.

Du och din pojkvän har bråkat.

Mitt telefonnummer finns alltid i ditt bakhuvud. Inbränt som ett mantra. Det har jag sett till.

Du behöver mig..

Jag följer dig hem och gömmer oss under ett träd när det regnar. Vi turas om att hålla paraplyet och jag får dig att glömma alla andra som någonsin har gjort något fint för dig. Just nu finns bara jag. jag kommer till slut vara den enda du vill vara med.

Det finns inga regler i mitt arbete. Det jag gör uppfattas som stötande och desperat..

Jag är den där efterhängsna kompisen som alla avskyr.

Han som alltid ringer och är så jävla intresserad av man gör.

Du kommer att bli beroende av mig. jag gör dig beroende av den kuliss som verkar vara jag.

Du tycker att jag är ett nöjesfält av testostoron och kul. Det har du sagt. Du ljuger inte när du är ledsen.

Jag kramar dig lite för mycket när vi ses. Till och med när din pojkvän är i närheten.

Han tittar på mig med förakt och inser vad han går miste om. Jag hånlar honom i ansiktet medan jag luktar på ditt hår och smeker din rygg.

Vi dansar medan din tråkiga pojkvän sitter i baren och dricker för mycket. Ingen klarar av att se sin flickvän ha så mycket kul på en gång.

Varje rörelse, varje smekning blir till ett samlag i hans ögon och rätt som det är står han öga mot öga mot mig. Ibland får jag ett slag eller hot mot mig.

Det spelar ingen roll.

Det får mig bara att se bättre ut i dina ögon.

Jag följer dig hem och gömmer oss under ett träd när det regnar. Vi turas om att hålla paraplyet och jag får dig att glömma alla andra som någonsin har gjort något fint för dig.

Just nu finns bara jag. jag kommer till slut vara den enda vill vara med.

Du pratar om din man med mig och undrar vad jag tycker. Jag skakar lätt på huvudet och fnyser bort hans namn, sedan byter vi samtalsämne.

Även om ett förhållande kan se bra ut på utsidan sätter jag genast stopp för tvåsamheten genom min rekorderliga charm.

Det har alltid funnits människor som jag i denna värld. Jag är en väntare, en smutsig fluktare av förstörda förhållande.

Jag kommer att få ligga med dig till slut, Knulla dig som din bortlovade aldrig gjorde, få komma i och kanske till och med testa anal.

Ett av de sista dagarna på vin.
Jag hade kvällen innan bestämt mig för att
bara-vara-hemma

Mitt hjärta värkte och min hjärna behövde vatten.
Utomkroppsligt svävar min själ över mig i sängen, tankar på
fru, barn och kulsprutor lagrade i hemliga rum i väntan
bara på att få användas.
Hela världen vibrerar i väntan på att jag ska återuppstå denna
lördagseftermiddag.
Allt faller på sin naturliga platts, efter kaffet, fåtöljen och en
bok som doftar nöt.

Jag hade sett poster's med hennes namn men inget jag lade
märke till egentligen, något om ett fantasins foster.

Jag hade nickat till och viste inte om det var dag eller natt,
allt jag hörde var en orientalisk basgång.
Denna gång att följa.

Jag tog mig ut på gatan, jackan hängde över mina axlar och det älskande paret på gatuhörnet gav mig en blick som att jag var ute efter dem, och det var jag.

Inte just dom men hela stadens oskuld.

Ingen skylt men ett magiskt opiat av synd slet mig in på en stökig restaurang.

Min närvaro bröt sig igenom timtal av ostörd vindekadens och krutrök.

Jag tog mig instinktivt till baren för att söka skydd, en man anpassar sig snabbt till sin omgivning och alla barer är desamma.

- Jag vet hur jag blir och vad jag egentligen är.

Först en skygg gammal man och ett par glas senare en levande kärleksparad på gränsen till upplopp.

Likt en orm med goda avsikter och en kropp lika trollbindande som färgfilmens glada dagar kastade hon i en handvändning om alla tidigare av fysikens lagar.

Jag vaggades ut på öppet hav.

Hon tog min hand och ledde mig igenom rummet, poker
partierna och förbi en man med femhundra kronor
hängandes från gylfen.

Det var en gammal träkåk och det fanns många lönndörrar
kvar sedan kriget.

Jag frågade från vilket krig
,men hon visste inte?

Dimmig av intrycken följde jag hennes kåtparfym och lätta
hand in i ett dovt rum isolerat med täcken.
Ljuden från gästernas skålande tystnade omedelbart när
dörren till rumet
förslöts.

En vindpust drog genom rummet ut genom fönstret med lösa
papper trött i släptåg.

Ett kassaskåp stort som en gorilla och en som vakta det.
Han hette,

- Det ska du skita i.

Hon stod nu i andra sidan rummet, hon pratade med ett hå
väggen som senare visade sig vara ett öga.

Jag hann stirra mig blind för att senare bli avbruten med
frågor om vad jag drack.

- Gin och juice?

Jag började mjukna, känna mig mer och mer bekväm i mi
situation.

Gasspisen kändes bekant i det halvt utrivna köket.

Min mor hade slavat över en liknande spis så länge jag
kunde komma ihåg.

Om jag bara använde ett öga och kisade lite såg det nästan
som mitt barndomshem.

Men det var något som fattades?

Hade vi inte precis gått igenom en plan?

Var det inte soligt bara för en sekund sedan?

Efter en lång och djup trans av gaslågan som lekte med de
kalla järnet sprakade det nu som ett tomtebloss från
helvetet, när jag då insåg att jag satt fast.

-Släpp mannen ni bundit fast, jag tror att han är oskyldig?!

Inte ett ljud, mina händer förlamat fastspända och blodfyllda.
Järnet kom närmre och närmre, hettan!
Jag kunde inte längre fokusera mig utan fastnade ständigt
med blicken i den bakre delen av rummet.
Röken från en våt ciggar som rullat ner från bordet stegrade,
spetsen på hennes klänning klöv röken som likt i drag sakta
klättrade uppför hennes svettiga innerlår.

- Jag kan nu känna lukten av bränt kött.

De brände mig gång på gång.
Jag var oskyldig till vad de anklagat mig för tills jag fick
mitt straff,
det mer de straffade mig det mer förtjänar jag det.
Jag vaknade i ett blodigt bandage som täckte mitt ansikte
och skyddade det från soporna jag låg i.

- Var de nära?

- Var jag nära?

- Vart var jag och varför uppsökte jag inte läkare, polis eller
en vän med bil?

-Skit ska skit ha.

En grå vanlig morgon. Stövlarna står i hallen och väntar på att bli burna av mig. Innan jag hinner spotta i handfatet har jag vaknat ur min vanliga sömn. Jag har inga förpliktelser idag. Ingenting jag måste göra. Bara ta mig i kragen.

Lyfter på fötterna och går stegen ut i köket där jag leker gud och sätter på kranen. Ägg. Klockan har smält på armen så tiden har slutat nu. Jag klappar min blinda katt. Han har ätit nevrosydyn. På mitt lilla, lilla bord står en tillbringare med mjölk. Jag undrar stilla om jag kommer behöva en jacka i dag...-Kallt? Ja lite, men inte vinter än. Kanske räcker med en liten jumper idag. Jag läser tidningen jätte snabbt. Är ju egentligen bara intresserad av ögon godis. Kysser katten adjö, tar på mig stövlarna och ignorerar döden. Nu är jag på språng! Verkligen! Jag går min väg nu. Ut från hemmet in i en värld av lustiga färger och stavfel. Den första jag möter, redan utanför porten är en morfar. Han hälsar hövligt och jag blir mycket nöjd. Det känns som den här dagen kommer bli kanon!

Plötsligt ser jag en man, han kanske har en pistol. Jag smyger på honom och det värker i benen när jag hukar mig bakom en liten sten. Mannen står och spejjar. Kanske efter en kvinna. Jag låter honom hållas och när jag är där, i den stunden förstår jag, att verklighetens män ofta spejjar. Stenen är min vän nu och mannen är min fiende. Han skrattar och slår sig för bröstet. Kanske har han aldrig upplevt saknad.

Manen börjar gå. Jag börjar gå. Vi går. Mannen vänder sig

inte om men han känner min närvaro. Jag flåsar honom i nacken och projicerar bilder på en svunnen barndom i hans ögon. Nu börjar det skymma och kylan kommer. Jag har ingen jacka! Jag har ingen jacka och jag har bara druckit vatten.

Det kryper upp små ilningar i min kropp. Jag vet inte om jag fryser. Kanske är det livet som gör sig påmind. Jag tappar fattningen för en sekund. Mannen behöver bara en sekund. Han är borta. Jag står ensam kvar med mina minnen.

Dagen som började så bra. Den dagen är förbi nu. Nu är det mörkt ute och jag åt ägg i morse. Katten undrar nog vart jag är och jag hittar inte några själ till förbittring. Det tar tio minuter av total tystnad. Klockan har ju smält så tiden finns inte, men ungefär tio minuter av tystnad, sen kommer första spyran. Jag vet att det borde finnas ett program på tv som bara handlar om kolhydrater men nu har vi bara mig. Mannen är borta och det smakar illa i min mun. Jag letar i mörkret efter vänskap och hittar en grå vardag. Då har jag inga val längre. När allt är tomt i mig och det bara är en liten knöl längst bak i ryggen går jag till kapten.

Kapten bor två kvarter längre bort och besitter en otrolig inlevelse förmåga. Jag berättar allt för honom. Han skakar på huvudet och gråter. Han ligger alltid ner. Ibland har han ritat snoppar på kinden. Ibland har han någon hemsk sjukdom. Idag är han bara blöt. Jag frågar kapten om han vill att jag går så han kan gråta färdigt, men han skakar snyftande på sitt

stora huvud och spiller ut jätte mycket kaffe.
Efter en stund hos kapten börjar mitt mod återfinna sig. Allt
blir klarare när man får lätta på hjärtat. Kapten bjuder på
apelsiner och det blir ett riktigt kalas. Jag frustar. Han ber
mig hämta en ask av papp. När jag återvänder har han
somnat och skrivit ett brev. Det är fyllt av hot och påhopp.
Jag tar asken och går.

madame cryptica 008

madamecryptica.com

2011